

Delutvärderingsrapport I i projekt Steget Vidare, Varberg

I. Inledning

Bakgrunden till projektet Steget vidare är att det finns ungdomar mellan 16 och 20 år som av olika anledningar inte kan, vill eller har förmågan att tillgodogöra sig den ordinarie gymnasieskolan och därmed har det extra svårt att komma in på arbetsmarknaden. Dessa ungdomar har ingen ”gymnasieutbildning eller har ofullständiga betyg samt saknar ofta den vardagskompetens som krävs för att uppfylla arbetsmarknadens krav och förväntningar” (Projektplan 2013-04-15). Den aktuella gruppen ungdomar har det extra svårt att komma in på arbetsmarknaden och skulle därför behöva fångas upp i ett tidigt skede och erbjudas stöd och hjälp att hitta sin väg i livet. Problematiken är att det inte har funnits ett genomtänkt, strukturerat och individuellt anpassat arbetssätt där individens mål och förutsättningar styr de olika insatser som myndigheterna erbjuder.¹ Samordningsförbundet har därför beviljat medel för att driva projektet Steget vidare under perioden 2012-11-01 – 2014-12-31 (Projektplan 2013-04-15), vilket syftar till att utveckla arbetssätt inom och samarbetsformer mellan verksamheter som arbetar med berörda ungdomar (se nedan).²

Målen med projektet

Målet med projektet Steget vidare kan delas upp i två olika dimensioner, nämligen: (1) samarbetsformer mellan verksamheterna och (2) arbetssätt inom respektive verksamhet.³

När det gäller (1) samarbetsformer mellan verksamheterna är målet med projektet att:

”ett strukturerat samarbete kring målgruppen utvecklas och organiseras mellan de olika huvudmännen; arbetsförmedling, försäkringskassa, barn- och utbildningsnämnden, Region Halland och socialnämnden”.

När det gäller (2) arbetssätt inom verksamheterna är målet med projektet att

”utveckla ett strukturerat och individanpassat arbetssätt där individens mål och förutsättningar styr” och ”bygga upp ett långtidsstöd som kan fungera oavsett vilken fas/situation på vägen till egenförsörjning individen befinner sig i”.

Parallellt med dimensionerna (1) och (2) finns det en individdimension där målet bland annat är att ”deltagarna ska nå en förbättrad livskvalitet och få en stabilare förankring i samhället”, ”få en stark vilja till att nå egenförsörjning och en konkret planering för hur vägen till detta ser ut” och att 80 % av deltagarna efter projektets slut ska ”vara i

¹ Detta blir en vidareutveckling och kombination av arbetsmetoderna ”Supported Employment” och ”Supported Education”

² Vägledarna i projektet startade sitt arbete i februari 2013

³ Beskrivningen av målen med projektet grundas på (a) den beskrivning som finns i ansökan om medel (*Ansökan om medel – Steget vidare, Varberg*) och (b) diskussionerna mellan aktörerna inom projektet Steget vidare och Högskolan i Halmstads utvärderingsteam (HUT)

aktivitet eller ha arbete eller skolgång”. Projektet vänder sig till ungdomar mellan 16 och 20 år som inte är i studier eller i arbete.⁴

Viktigt i detta sammanhang är att fokus för följeforskningsteamet och utvärderingen av projektet Steget vidare inte är på individdimensionen – som dock beaktas – utan huvudsakligen på (1) samarbetsformer mellan verksamheterna och (2) arbetssätt inom verksamheterna.

2. Utvärderingsmetodik

Följeforskning som ansats i en utvärdering utgår från att lärande är en central del i alla utvecklingsprojekt. Följeforskning syftar till att stödja projektets processer och utvecklingen av en struktur som möjliggör dialog och erfarenhetsutbyte inom projektet. Den strävar efter ett lärande på såväl strategisk nivå inom projektets styrgrupp som på operativ nivå bland projektpersonal och berörda handläggare. Uppmärksamheten riktas mot de strukturella förändringar som projektet syftar till och de strategier som utvecklas för att genomföra dessa.

Ett viktigt inslag i denna form av utvärdering är etableringen av arenor för dialog och lärande och användandet av metoder som involverar de som driver och arbetar i projektet. En sådan arena för dialog och lärande är seminarier som leds av utvärderaren för gemensam analys av det material som samlas in. Det material som samlas in brukar bestå av dokumentation inom projektet och av gjorda intervjuer med ett urval av informanter som belyser projektet genom sina erfarenheter av detta.

I kvalitativa intervjuer av det slag som används i utvärderingen ses intervjun som ett samtal mellan två personer som påverkar varandra och utfallet av intervjun. Verkligheten uppfattas i detta samspel som impregnerad av bådas förväntningar, avsikter och värderingar och den objektivitet som eftersträvas i kvantitativa undersökningar saknar därför relevans. Kvalitativa intervjuer ses istället som ett samspel mellan intervjuare och den intervjuade och resultatet som en gemensam konstruktion av berättelser om de fenomen som studeras.

De intervjuer som genomförs ställs samman av utvärderingsteamet på Högskolan i Halmstad. De gör utdrag ur intervjuerna för gemensam analys och diskussion. Materialet struktureras utifrån teman som utvärderingsteamet identifierar.

Denna delrapport skall ses som ett arbetsmaterial och som en del i en lärprocess där styrgrupp, projektteam, projektgrupp/referensgrupp samt följeforskningsteam är involverade. Delrapporten baseras på två workshops och ett analysseminarium med styrgruppen, projektteamet och utvärderingsteamet. Rapporten baseras även på 14 intervjuer med styrgrupp, projektteam och projektgrupp/referensgrupp där fokus har varit (1) samarbetsformer mellan verksamheterna och (2) arbetssätt inom verksamheterna.

Intervjuerna med styrgrupp, projektteam och projektgrupp/referensgrupp gjordes över telefon under april månad 2014. Citaten från intervjuerna är innehållsmässigt korrekta men kan inte hävdas vara ordagrant refererade då intervjuerna inte spelades in utan endast nedtecknades. Intervjuer enligt följande har genomförts:

Styrgrupp:

- Kristina Hedlund Soc, projektägare
- Mikael Stuesson AF
- Marianne Andersson VPM
- Karin Nilsson FK

Mari Sandell Molander PS-gymnasiet har inte intervjuats

⁴ I målgruppen ingår ungdomar som fortfarande delvis studerar men som är på väg att hoppa av studierna.

Projektteam:

- Jaana Käppi Vägledare
- Sirkka Vallius Vägledare
- Johan Svensson Soc
- Lennart Karlsson Soc

Projektgrupp/referensgrupp:

- Susanne Pehrson FK
- Thomas Karlsson VPM
- Pernilla Johansson BUP
- Catharina Blixt Jeppsson SYV
- Per Slågrup IM
- Nils Larsson AF

Åsa Jansson Soc har inte intervjuats

Karolina Olsson Wogel SYV har inte intervjuats

Intervjuare: Jette Trolle-Schultz Jensen, fil.mag. Sociologi och Anders Urbas, fil.dr. Statsvetenskap, Högskolan i Halmstad

3. Resultat och analys

Med utgångspunkt i ett fokus på (1) samarbetsformer mellan verksamheterna och (2) arbetssätt inom verksamheterna så kan det övergripande resultatet grupperas och summeras i följande tre kategorier: (A)

Organiseringen av arbetet – en samarbetsform som bör beaktas, (B) organiseringen av arbetet – flexibla arbetssätt, förändrad inställning och förbättrad interaktion och (C) framtida genomförande – möjligheter och problem.

(A) Organiseringen av arbetet – en samarbetsform som bör beaktas

Projektet Steget vidare har organiserats på så vis att ett projektteam bestående av två personer har varit och är operativt ansvariga, dvs. arbetar direkt med ungdomarna. Utöver projektteamet finns en styrgrupp bestående av sju personer (representanter för myndigheter) varav en är ordförande och en projektgrupp bestående av sex (kanske 7) personer (representanter för verksamheterna).

När det gäller styrgruppen så beskrivs dess roll av gruppens medlemmar som en arbetande ledningsfunktion för projektet Steget vidare. Under projektets första tid träffades styrgruppen varje månad och så småningom infördes rutinen att de två från projektteamet avrapporterar i början av varje styrgruppsmöte. Numera träffas styrgruppen cirka varannan månad. Styrgruppen har hand om övergripande frågor och fungerar som organisatoriskt stöd för projektteam och projektgrupp. En av styrgruppens medlemmar är noga med att påpeka att en lärdom från detta och andra projektarbeten är att det är viktigt att inte glömma den administrativa kontexten som ett projekt ligger i – det är av oerhörd vikt med noggrannhet kring budgetposter m.m.

Projektgruppens roll beskrivs på relativt snarlika sätt samtidigt som det finns en ganska stor variation i hur deltagande individerna har varit i arbetet. Vissa individer i projektteamet säger sig vara såväl insatta i som deltagande i projektet medan andra medger att graden av deltagande ännu inte riktigt är på den nivå som kanske är önskvärd. Trots något olika grad av deltagande i projektet tycks individerna i projektgruppen ha en relativt samstämmig uppfattning om projektgruppens funktion. Projektgruppen består av ett antal individer som representerar olika verksamheter (exempelvis arbetsförmedlingen, försäkringskassan) och som ska träffa – träffar – projektteamet i informationsfrågor. Även om intensiteten i antalet träffar mellan projektgruppen och projektteamet beskrivs på lite olika sätt utkristalliserar sig en samsyn gällande projektgruppens funktion. Individerna i projektgruppen ser sig själva som informationskällor (dvs. som "experter" men in några fall även som "bollplank") gällande såväl praktisk information som regelverk som projektteamet kanske är osäkert på och behöver informeras om. En person i projektgruppen beskriver sin roll och projektgruppens funktion så som att det "handlar om att informera om

regelverket, expert i frågor om regler – generellt och gällande individer” medan en annan beskriver det som ”vi bjuds in en gång i månaden eller var sjätte vecka och då handlar det om praktisk information från oss”.

Individerna i projektgruppen betraktas – betraktar sig själva – alltså huvudsakligen som representanter för den *egna* verksamheten och som informationskällor (”experter”) gällande dels praktiska frågor, dels regelverk som berör den *egna* verksamheten.

När det gäller projektteamet så arbetar detta alltså i en kontext bestående av en styrgrupp och en projektgrupp. Projektteamet beskrivs av flertalet intervjuade från såväl styrgrupp som projektgrupp i positiva ordalag och såväl dess centrala position mellan styrgrupp och projektgrupp (samt ungdomarna) som funktion skildras som organisatoriskt mycket viktigt. En av individerna i projektgruppen säger – på ett ganska representativt sätt – att det finns ”en stor vinst i att ha en person i centrum – en spindel i nätet som tar ett helhetsgrepp och har kontakt med relevanta myndigheter” och då avses en vinst för representanterna för myndigheterna och för ungdomarna som deltar – ”speciellt viktigt för ungdomarna som söker, tänk själv att vara 16 år och behöva navigera bland alla myndigheter.” Även en i projektteamet beskriver sig själv som ”spindeln i nätet” som ser till att ungdomarna får möjlighet att hitta rätt. Av flera i styrgruppen framhävs möjligheten i denna form av organisation att på ett mer djupgående sätt kunna koncentrera sig på en individ för att kunna göra en grundlig kartläggning – ”handpåläggning” är en term som används – tillika med en mycket större möjlighet till kreativa lösningar för att få ungdomen i någon form av aktivitet i första hand, med en förhoppning om att steget därefter blir slutförande av gymnasiestudierna för att bättra förutsättningarna för ett inträde på arbetsmarknaden.

Det sätt som projektet, eller rättare sagt arbetet med ungdomarna, organiserats på, dvs. med ett operativt team som dels interagerar med en styrgrupp, dels har en projektgrupp som en sorts stödverksamhet (i bland annat regelfrågor) lyfts alltså fram som något värdefullt då det medfört en rad positiva effekter såväl i och mellan verksamheterna. Organiseringen av arbetet med ungdomarna har – förutom att ett viktigt individfokus och helhetsgrepp runt ungdomarna möjliggjorts (se nedan) – även inneburit bland annat att:

- en tydligare arbetsstruktur i arbetet med ungdomarnas skapats (tydligt vem som gör vad i myndigheterna, samordning av arbetet, flera aktörer på SIP⁵-möten, SIP-möten initierade av teamet)
- ett gemensamt språk börjat växa fram bland involverade aktörer (verksamheter) och mellan verksamheter (myndigheter) och ungdomarna
- ett snabbare (effektivare) informationsutbyte möjliggjorts
- tidsåtgången begränsats (tidigare ”uteblivna möten” har blivit faktiska möten)
- tydligare kanaler till och mellan myndigheter har öppnats
- en klarare bild av vilken samverkan och vilka samverkansformer som kan behöva förstärkas i omedelbar anslutning till projektets fullförande (ex. kompetens i skolan kring diagnoser – kommunikation psykiatri - skola)

Sammantaget sett indikerar intervjuerna och övrigt underlag alltså att det sätt varpå projektet organiserat arbetet med ungdomarna haft flertalet positiva implikationer. Vad dessa positiva implikationer i och mellan inblandade aktörer (verksamheter) mer konkret består i och om det egentligen är så att dessa positiva aspekter verkligen är unika för projektet och sålunda inte finns i ordinarie verksamhet kan kanske behöva lyftas fram och diskuteras vid ett senare tillfälle.

(B) Organiseringen av arbetet – flexibla arbetssätt, förändrad inställning och förbättrad interaktion

Sättet att organisera arbetet i Steget vidare har alltså haft ett antal positiva effekter såsom exempelvis ett snabbare (effektivare) informationsutbyte mellan aktörer i projektet och en tydligare arbetsstruktur i arbetet med ungdomarna. Parallellt med dessa positiva effekter gällande samarbetet mellan involverade verksamheter (aktörer) finns det en aspekt som ett stort antal personer i projektet lyfter fram som viktig och som handlar om projektteamets sätt att arbeta, ungdomarnas uppfattning om projektteamet och samspelet mellan projektteamet och ungdomarna.

⁵ Samordnad individuell plan

Den uppfattning som framträder i ett stort antal av intervjuerna är att projektet eller rättare sagt organiseringen av arbetet i projektet inneburit att projektteamet kunnat arbeta på ett sätt som inte finns eller ens är möjligt i den ordinarie verksamheten: Projektteamet har kunnat fokusera på och engagera sig i ungdomarna och därmed haft möjlighet att ”tidigt fånga upp ungdomar som hoppat av skolan eller fallit mellan stolarna och ge individuell hjälp på rätt nivå” snarare än att lägga tiden på olika administrativa processer och regelföljande insatser. Övergripande sett är det två dimensioner i projektteamets sätt att arbeta eller rättare sagt förutsättningar för sättet att arbeta som lyfts fram i intervjuerna som skiljer sig från ordinarie verksamhet.

För det första så har projektteamet – till skillnad från den ordinarie verksamheten – haft möjlighet att utan strikta tidsbegränsningar träffa och arbeta med ungdomarna. En person i projektgruppen (referensgruppen) jämför projektteamets sätt att arbeta med den egna (ordinarie) verksamheten och konstaterar dels att den ”stora vinsten är att teamet träffar ungdomarna oftare”, dels att ungdomarna som projektet berör är en ”svår kategori som kräver mer än det vi gör idag, [vi] behöver träffa individerna oftare” men problemet är att ”vi arbetar mer och mer administrativt”, vilket innebär att ”vi har mindre tid till att träffa enskilda individer, vi har korta träffar – vi hinner inte lära känna individerna och ge hjälp”. Just den tidsmässiga aspekten och problemet med tidskrävande administrativa processer lyfts fram av ett flertal personer som intervjuats.

En person som intervjuats säger: ”arbetet med den här gruppen måste få ta tid” och konstaterar därefter att ”här [arbetsplatsen] kan jag inte jobba som teamet gör – vi i den ordinarie verksamheten har massor av andra uppgifter” – ”önskvärt att kunna fortsätta efter projektet – ordinarie verksamhet innebär dock massor av annat, tiden räcker inte till”. Och just problemet med tidsmässiga förutsättningen för att i ordinarie verksamhet träffa och arbeta med ungdomarna så som projektteamet gör lyfts fram i flertalet intervjuer: ”Om något ska tas in i ordinarie verksamhet [från projektet] så måste tid lösas – kan inte bara lägga på uppgifter”. För det andra så har projektteamet – till skillnad från ordinarie verksamhet – bedrivit arbetet med ungdomarna kontext som präglas av ”friare tyglar” på grund av att regelstyrningen inte har varit (eller åtminstone inte har upplevts som) framträdande i arbetet med ungdomarna.

Både styrgrupp och projektteam framhäver tidsaspekten (tillgången till tid) och avsaknaden av myndighetsutövning som avgörande för det ”relationsbyggande” som ses som en nödvändighet för att, utgående från individens (livs)situation, ta de första stegen för att bryta utanförskap och passivitet. Steg som i detta sammanhang bygger på frivillighet med inspiration och påstötning och även krav från teamet. Ett relativt stort antal av personerna från projektgruppen som intervjuats lyfter fram just den här aspekten som verkar ha inneburit att projektteamet kunnat arbeta mer individorienterat och flexibla men än dock inom befintligt regelverk. Projektteamet framhäver själv det faktum att de inte agerar myndighet i något sammanhang gentemot ungdomarna: ”Vi har ingen makt, vi har inga pengar, vi gör inga bedömningar” och ”Vi tillhör ingen myndighet, utan är på deras sida” som avgörande för det positiva resultat som projektet kan uppvisa.

Den bild som målas i intervjuerna är att ”I projektets sätt att arbeta finns en flexibilitet och anpassningsbarhet som vi i ordinarie verksamhet inte kan bistå med” – och som en i projektteamet uttrycker det: ”vi kan ta på oss de stora glasögonen” – har bland annat inneburit att projektteamet har kunnat:

- sätta ungdomarna – inte regelverket – i fokus
- att arbeta uppsökande, individanpassat och med anpassade krav
- agera snabbt och ”i stunden”
- pröva nya arbetssätt; nya vägar, kanske ”omvägar”

Sammantaget uppfattats alltså arbetet inom projektet som flexibelt och individorienterat. En person intervjuats beskriver att arbetet med den specifika målgruppen:

Teamet har en friare roll. Teamet har inte kraven, individen är i fokus och utifrån individens förmåga. [...] Ja, detta är viktigt, teamet är mer flexibelt och inte styrda av regelverket utan individen är i fokus.

Den bild av projektteamets arbete med ungdomarna som målas upp kan alltså sammanfattas i ord som flexibilitet och anpassningsbarhet snarare än exempelvis strikt regelstyrning och regelföljande. Nu måste dock detta kompletteras av ett antal frågor såtillvida att samtidigt som flertalet av intervjupersonerna lyfter fram det positiva med projektet och det arbete som utförts av projektteamet så finns det också en uppfattning om att detta inte är något nytt ”eller revolutionerande” och att flexibilitet och så vidare så att säga ligger i projektidén och kanske även är möjligt i den ordinarie verksamheten. Med utgångspunkt i detta är åtminstone två – näraliggande – frågor intressanta att diskutera: (1) Vad är egentligen nytt i projektet och hur kan detta nya preciseras? (2) Vad av det nya finns i den ordinarie verksamheten eller annorlunda uttryckt: Vad av det nya är i dagsläget möjligt eller kan möjliggöras inom den ordinarie verksamheten? Till dessa två frågor bör ytterligare en aspekt läggas. Ståndpunkten att projektet och organiseringen av arbetet inneburit ett annorlunda sätt att arbeta knyter an till en aktuell och spännande diskussion som kretsar runt temat regelstyrning, flexibilitet och myndighetsverksamhet (myndighetsutövning) som kanske bör lyftas fram i diskussionen om vad som varit och är bra med projektet och vad som kanske kan lyftas in i den ordinarie verksamheten.

Nu är detta dock inte allt. I intervjuerna och övrigt underlag framkommer även en uppfattning att projektet sätt att organisera arbetet eller rättare sagt projektteamets arbete med ungdomarna inneburit en förändrad inställning och ökad mottaglighet hos ungdomarna. Vad det här handlar om är – övergripande sett – att ungdomarna inte uppfattar projektteamet som representanter för en myndighet som kommer med ”kraven”, vilket är ”viktigt för den här kategorin” och detta har påverkat ungdomarnas öppenhet, förtroende och mottaglighet. En av personerna som intervjuats säger i likhet med flertalet andra att när det gäller ungdomarna så ”uppfattas inte teamet som myndigheten och det är jätteviktigt”.

När det gäller orsaken till varför ungdomarna är – eller rättare sagt uppges vara – exempelvis mer mottagliga så hänvisar flertalet av personerna som intervjuats till projektteamets arbetssätt och exempelvis att projektteamet ”kunnat sätta ungdomarna i fokus”. Projektteamet framhäver den tio veckors introduktionskurs som de flesta deltagare går som en period där teamet ”gratis” får möjlighet att lära känna ungdomarna. Att ”se” den unge och att utgå från dennes hela livssituation inklusive eventuell neuropsykiatrisk diagnos är en förutsättning för en positiv utveckling från passivitet och utanförskap till deltagande och förhoppningsvis utbildning eller arbete.

Något mer specifika orsaker till ungdomarnas förändrade inställning i meningen mottaglighet är dels kraven och då frågan om ekonomin – ”teamet [...] sitter inte på pengarna som vi gör”, dels den fysiska platsen och projektteamets frikoppling från myndighetsinstitutionerna: ”Den fysiska platsen gör att ungdomarna inte upplever att det är myndigheten de träffar”. Teamet uttrycker även att den fysiska platsen har kommit att utgöra en trygghet för ett flertal av ungdomarna – en del av dem som inte orkar med skolan, men väl skolarbetet, får möjlighet att göra detta på denna plats. På frågan om vad som är nytt, vad det är man har lyckats med för att kunna starta en återintegrering av dessa ungdomar är svaret från en teammedlem kort och koncist: ”Tid och tillit”.

En ytterligare orsak till ungdomarnas förändrade inställning kan möjligtvis kopplas till att man i teamet har högre samlad kompetens t.ex. kring neuropsykiatriska diagnoser, dels hos enskilda medarbetare i teamet men också med närhet till projektgruppens expertis och mandat. Tillsammans med den i projektet utökade tiden för den enskilda ungdomen öppnar detta upp för möjligheter, och även ”omvägar” som projektteamet talar om, som inte kan upptäckas/utnyttjas på samma sätt i den ordinarie verksamheten när olika myndigheter/verksamheter sitter på var sitt håll och handlar var sitt område. Exempel på en sådan omväg kan vara att en deltagare kanske inte kan gå direkt tillbaka i ordinarie gymnasieutbildning utan istället får möjlighet att exempelvis läsa ett ämne i taget eller helt ta paus från utbildning för att i stället ha en period av arbete/arbetspraktik för att möjligen ta upp gymnasiestudierna i ett senare skede.

Sammanfattningsvis uttrycks alltså i intervjuerna att det är något särskilt med organiseringen av arbetet i projektet som gör att man med utrymme för ett flexiblere arbetssätt lyckas åstadkomma en förändrad inställning från ungdomarna och förbättrad interaktion, såväl med deltagarna i projektet som, via ”spindeln i nätet”, mellan myndigheter.

(C) Framtida genomförande – möjligheter och problem

Med utgångspunkt i de positiva aspekter som vi lyft fram ovan så är det möjligt att i frågan framtida arbete med ungdomarna möjligt att identifiera åtminstone tre positioner. Den första positionen kan sägas bestå i en tveksamhet till framtida möjligheter som grundas i en föreställning om att projektet har så speciella förutsättningar, vilka inte kommer att finnas i den ordinarie verksamheten. På frågan om vad som kan överföras och användas i den permanenta (ordinarie) verksamheten svarar en person att:

Vi kommer aldrig att kunna jobba som projektteamet – jag kan inte jobba som dom [projektteamet] gör, tveksamt om något kan överföras till oss – när vi är tillbaka så splittras allting.

Och fortsätter med att säga:

Det är förödande när projekten slutar för då tar det slut [även om] projekten kanske lyckats bra – inget följer med in i ordinarie verksamhet. Önskvärt att kunna fortsätta efter projektet men så ser det inte ut.

I den första positionen utmärks alltså av en viss tveksamhet till vad – om något – kan överföras till den ordinarie verksamheten. Den andra positionen är på sätt och vis lik den första - tveksamma – positionen men lyfter dock fram möjligheter samtidigt med att frågan om förutsättningarna för arbetet lyfts fram. En som har intervjuats säger att det kanske är möjligt att ta med positiva aspekter in i den ordinarie verksamheten ”men vi måste få förutsättningarna” medan en annan konstaterar att:

Om något ska tas in i ordinarie verksamhet så måste tid lösöras – kan inte bara lägga på uppgifter så som att exempelvis vara informations-eller kontaktperson.

Den tredje positionen skiljer sig från de båda ovanstående positionerna såtillvida att den utmärks av en uppfattning att mycket eller bara vissa delar av det som görs av projektteamet just nu även skulle kunna göras inom ordinarie verksamhet. Dels så finns det möjlighet att inom gällande regelverk arbeta mer flexibelt och individanpassat, dels så finns resurser för ett annorlunda arbetssätt – resurserna måste dock omfördelas och beslut tas (förmodligen från flera myndigheter) om att öronmärka dessa för arbete med att motverka och stoppa utanförskap bland Varbergs ungdomar, främst med utgångspunkt i den enskilda ungdomens tillkortakommande i gymnasiestudierna.

4 Avslutning

Det har utkristalliserats tre vägar gällande det fortsatta arbetet med aktuell ungdomsgrupp:

1. Den befintliga projektformen tillförs nya resurser
2. Den befintliga projektformen tillförs vissa, förlängda resurser
3. Arbetet fortsätts med annan resursanvändning

Projektet Steget vidare tar slut 31 december 2014. Ungdomarna – cirka 10 procent av varje årskull – som av olika anledningar faller, eller är på väg att falla, ut ur välfärdssystemet inklusive gymnasieskolan kommer dock att finnas kvar. Projektet har visat att det finns möjligheter att fånga upp dessa ungdomar med hjälp av ett individfokus, tid och tillit samt samverkan mellan myndigheter och samarbete mellan verksamheter.